

مأئو تسه دون

منتخب آثار

جلد سوم

اداره نشریات زبانهای خارجی

پکن ۱۹۷۱

پرولتارهای سراسر جهان متحده شوید!

www.KetabFarsi.com

www.KetabFarsi.com

چاپ اول ۱۹۷۱

ترجمه فارسی جلد سوم « منتخب آثار مائو تسه دون » منطبق است با چاپ چینی جلد سوم « منتخب آثار مائو تسه دون » که از طرف اداره نشریات « مردم » در مه سال ۱۹۵۳ در پکن منتشر شده است . در یادداشتها بناباقضای چاپ زبان خارجی اصلاحاتی بعمل آمده است .

طبع و نشر جمهوری توده‌ای چین

فهرست

دوره جنگ مقاومت ضد ژاپنی (۲)

- مقدمه و مؤخره بر « تحقیقات در روستا » (مارس و آوریل ۱۹۴۱) ۱۱
مقدمه
۱۱
مؤخره
۱۰
آموزش خود را از نوبسازیم (۱۹۴۱) ۲۱
دیسسه موئیخ خاور دور را افشا کنیم (۱۹۴۱) ۲۵
در باره جیمه متعدد بینالمللی بر ضد فاشیسم (۲۲ ژوئن ۱۹۴۱) ۳۹
سخنرانی در مجلس نمایندگان منطقه مرزی شنسی - گانسو -
نین سیا (۲۱ نوامبر ۱۹۴۱) ۴۱
سبک کار حزبی را اصلاح کنیم (۱ فوریه ۱۹۴۲) ۴۷
مبازه علیه سبک الگوسازی در حزب (۸ فوریه ۱۹۴۲) ۷۳
سخنرانی‌ها در مجلل ادبی و هنری بین ان (۱۹۴۲) ۹۹
پیشگفتار
۹۹
نتیجه گیری
۱۰۷
سیاستی که دارای اهمیت فوق العاده است (۷ سپتامبر ۱۹۴۲) ۱۴۹
 نقطه عطف در جنگ دوم جهانی (۱۲ اکتبر ۱۹۴۲) ۱۵۵

بمناسبت بیست و پنجمین سالگرد انقلاب اکتبر

- ۱۶۰ (۶ نوامبر ۱۹۴۲)
- ۱۶۷ مسایل اقتصادی و مالی در دوره مقاومت ضد ژاپنی (دسامبر ۱۹۴۲)
- ۱۷۷ در باره بعضی از مسایل مربوط به شیوه‌های رهبری (۱ ژوئن ۱۹۴۳)
- ۱۸۷ پرسش‌هایی از گومیندان (۱۲ ژوئیه ۱۹۴۳)
- ۱۹۹ جنبش برای تقلیل بهره‌مالکانه، افزایش تولید، "پشتیبانی از دولت و مهروزی بخلق" را در پایگاهها گسترش دهیم (۱ اکتبر ۱۹۴۳)
- ۲۰۷ تفسیر در باره یازدهمین پلنوم کمیته اجرائی مرکزی گومیندان و دومین جلسه سویین شورای سیاسی ملی (۵ اکتبر ۱۹۴۳)
- ۲۳۱ مشکل شوید! (۲۹ نوامبر ۱۹۴۳)
- ۲۴۰ بروزی ما و وضع حاضر (۱۲ آوریل ۱۹۴۴)
- ۲۶۷ بخلق خدمت کنید! (۸ سپتامبر ۱۹۴۴)
- ۲۷۱ تفسیر در باره سخنرانی چانکایشک در جشن دو دهه (۱۱ اکتبر ۱۹۴۴)
- ۲۷۹ جبهه متحده در کار فرهنگی (۲۰ اکتبر ۱۹۴۴)
- ۲۸۳ پاید کار اقتصادی را بیاموزیم (۱۰ ژانویه ۱۹۴۵)
- ۲۹۰ تولید در مناطق پارتیزانی نیز ممکن است (۲۱ ژانویه ۱۹۴۵)
- ۳۰۱ دو سرنوشت چین (۲۳ آوریل ۱۹۴۵)
- ۳۰۷ در باره دولت ائتلافی (۲۴ آوریل ۱۹۴۵)
- ۳۰۷ ۱ - خواستهای اساسی خلق چین
- ۳۰۹ ۲ - وضع بین‌المللی و داخلی
- ۳۱۲ ۳ - دو خط مشی در جنگ مقاومت ضد ژاپنی

- کلید مسائل چین ۳۱۲
- تاریخ سیر پرپیج و خمی را میباید ۳۱۴
- جنگ توده‌ای ۳۲۰
- دو جبهه جنگ ۳۲۶
- مناطق آزاد شده چین ۳۲۹
- مناطق تحت نظارت گومیندان ۳۳۱
- یک مقایسه ۳۳۴
- چه کسی "در جنگ مقاومت تخریب میکند و کشور را به مخاطره میافکند"؟ ۳۳۷
- "عدم اطاعت از فرامین دولتی و نظامی" ۳۳۸
- خطر جنگ داخلی ۳۴۰
- مذاکرات ۳۴۰
- دو دورنما ۳۴۱
- ۴ - سیاست حزب کمونیست چین ۳۴۳
- برنامه عام ما ۳۴۵
- برنامه خاص ما ۳۵۵
- وظایف در مناطق گومیندان ۳۹۲
- وظایف در مناطق اشغالی ژاپن ۳۹۴
- وظایف در مناطق آزاد شده ۳۹۶
- ۵ - تمام حزب باید متعدد شود و برای انجام وظایف خویش مبارزه کند ۴۰۰
- بو گون پیر مردی که کوه را از جا میکند (۱۱ ژوئن ۱۹۴۵) ۴۱۱
- در باره کار تولیدی ارتش برای رفع نیازمندیهای خود و در باره اهمیت جنبش‌های عظیم اصلاح سبک کار و کار تولیدی (۲۷ آوریل ۱۹۴۵) ۴۱۷
- همآوازی هارلی و چانکایشک شکست خورد (۱۰ ژوئیه ۱۹۴۵) ۴۲۰
- خطر سیاست هارلی (۱۲ ژوئیه ۱۹۴۵) ۴۲۱

-
- ۴۳۶ تلگراف به رفیق ویلیام فوستر (۲۹ ژوئیه ۱۹۴۵)
- ۴۳۷ آخرین نبرد با تجاوزکاران ژاپنی (۹ اوت ۱۹۴۵)

دوره جنگ مقاومت ضد ژاپنی (۲)

www.KetabFarsi.Com

www.KetabFarsi.com

مقدمه و مؤخره بر «تحقیقات در روستا»

(مارس و آوریل ۱۹۴۱)

مقدمه

(۱۷ مارس ۱۹۴۱)

سیاست کنونی حزب در روستا ، دیگر سیاست انقلاب ارضی نیست که حزب در جریان ده سال جنگ داخلی اتخاذ کرد ، بلکه سیاستی است برای تشکیل جبهه متحد ملی ضد ژاپنی . تمام حزب باید رهنمودهای ۷ ژوئیه و ۲۵ دسامبر ۱۹۴۰ مصوب کمیته مرکزی (۱) و رهنمودهای هفتمین کنگره کشوری حزب را که پزودی تشکیل خواهد شد بموضع اجرا گذارد . اسناد حاضر باین منظور انتشار میابد که به رفقا در یافتن اسلوب مطالعه مسائل کمک کند . بسیاری از رفقاء ما ، با آنکه در کار رهبری مسئولیت‌هایی بر عهده دارند کارشان نیخته و بی‌بالات است . آنها در جستجوی آن نیستند که مسائل را عمیقاً در یابند و حتی ممکن است از آنچه که در واحدهای پائین میگذرد بکلی بی‌اطلاع باشند ؛ این وضع بسیار خطرناک است . بدون معرفت واقعاً کنکرت بوضع حقیقی طبقات جامعه چنین ممکن نیست بتوان رهبری واقعاً سنجیده‌ای اعمال کرد .

یکانه راه معرفت به وضع اجتماعی پرداختن به تحقیقات اجتماعی

است، پرداختن به تحقیق در وضع و موقعیت هر یک از طبقات اجتماعی در صحنه واقعی زندگی است. برای کسانی که کار رهبری بر عهده دارند اسلوب اساسی معرفت بوضع اجتماعی اینستکه بر طبق نقشه معینی کار خود را بر روی چند شهر و ده مرکز سازند و سپس با پیروی از نظرات اساسی مارکسیسم یعنی اسلوب تحلیل طبقاتی، تحقیقات دقیقی بعمل آورند. فقط بدین ترتیب با میتوانیم حتی ابتدائی‌ترین معلومات را نسبت به مسائل اجتماعی چین بدمست آوریم.

برای انجام این کار اولاً نگاه خود را پائین بیندازید، نه آنکه سر خود را بالا نگاه دارید و به آسمان نظاره کنید. تا کسی علاقه نشان ندهد و اراده نکند که نگاه خود را پائین بیندازد، او در سراسر زندگی خود هرگز از امور چن واقعاً چیزی نخواهد فهمید.

ثانیاً باید جلسات تحقیقاتی ترتیب داد. مسلماً با انداختن نظری به این سوی یا آن سوی و گوش کردن به مجموعات معرفت کاملی نمیتواند بدمست آید. از مدارکی که من از طریق جلسات تحقیقاتی بدمست آوردم، مدارک مربوط به استان حونان و منطقه کوهستان چین گان مفقود شده است. استادی که در اینجا انتشار میباشد بطور عمله عبارتست از «تحقیقات در سین گوه»، «تحقیقات در دهستان چان گان» و «تحقیقات در دهستان تسای سی». ترتیب جلسات تحقیقاتی ساده‌ترین، عملی‌ترین و مطمئن‌ترین اسلوب است و من از آن فایده بسیار بردم، این سکته‌ی است که از هر دانشگاهی بهتر است. کسانی که در چنین جلسات شرکت میکنند باید از کادرهای واقعاً آزموده ردیف متوسط و پائین و یا از مردمان عادی باشند. من در پنج شهرستان از استان حونان و دو شهرستان از منطقه کوهستان چین گان در تحقیقات

خود با کادرهای مسئولیت دار متوسط بربورد کردم؛ در تحقیقات خود در سیون او با عده‌ای کادرهای متوسط و پائین، با یک "سیوتسای" (۲) فقیر، با رئیس سابق اطاق تجارت که کارش بورشکستگی کشیده بود و با یک مأمور جزء اداره سالیات شهرستان که شغل خود را از دست داده بود بربورد کردم. این افراد همه مقدار زیادی اطلاعات در اختیار من گذاردند، چیزهایی که من هرگز نشنیده بودم. کسی که برای نخستین بار منظره کاملی از فساد زندانهای چین برای من ترسیم کرد زندانیان ساده‌ای بود که من در جریان تحقیقات خود در شهرستان حن‌شان از استان حونان به او بربوردم. در تحقیقات خود در شهرستان سین گوه و دهستانهای چان گان و تسای سی، من با رفقاء که در مقیاس محل کار میکردند، و با دهقانان عادی بربورد کردم. این کادرها، دهقانان، "سیوتسای"، زندانیان، تاجر و مأمور اداره سالیات، آموزگاران ارجمند من بودند و من همچون شاگرد آنطور که باید، به آنها احترام میگذاشتم، در آموزش کوشما بودم و با آنان بربورد رفیقانه‌ای داشتم. در غیر اینصورت آنها به من توجه نمیکردند و تمام آنچه را که میدانستند با من در میان نمیگذاشتند یا اگر در میان میگذاشتند، تمام آنچه را که میدانستند نمیگفتند. احتیاجی نیست که جلسه تحقیقاتی وسیع باشد، از سه تا پنج یا هشت نفر کافی است، از صرف وقت نباید مضایقه کرد، باید یک برنامه برای تحقیقات آماده داشت؛ بعلاوه باید شخصاً سوالاتی را مطرح ساخت و پاسخ‌ها را یادداشت کرد، با آنها که در جلسه شرکت دارند بمحابه پرداخت. از این‌رو چنانچه شور و شوق بخرج ندهیم و اراده نکنیم که نگاه خود را پائین بیندازیم و تشهه معرفت نباشیم، چنانچه جامه رشت پرمدعائی را بدور نیندازیم و با رضا و رغبت بشاغری

نرویم یقیناً نمیتوانیم به تحقیق پردازیم و یا تحقیق را بخوبی انجام بدھیم، باید توجه داشت که توده‌ها قهرمانان واقعی‌اند، حال آنکه ما غالباً نادان و کودکیم. بدون درک این سطلب ممکن نیست حتی ابتدائی‌ترین معلومات را بدست آورد.

من تکرار میکنم که منظور عمله از انتشار این اسناد اینست که اسلوب شناختن وضع واحدهای پائین اجتماع را نشان دهد و نه آنکه این اسناد مشخص و نتیجه‌گیریهای آنها را به حافظه رفقا بسپارد. بطور کلی، بورژوازی چنین که هنوز دوران کودکی خود را میبیناید نتوانسته است و هرگز نخواهد توانست معلومات نسبتاً کاملی و یا حتی ابتدائی‌ترین معلومات را در باره شرایط اجتماعی بدست دهد، آنگونه که بورژوازی اروپا، آمریکا و ژاپن بدست داده است؛ بنابر این ما راه دیگری نداریم جز آنکه این معلومات را خودمان جمع‌آوری کنیم. بطور مشخص، آنهاشی که به کار عملی میپردازند باید پیوسته در جریان تغییر اوضاع و احوال باشند و این آن چیزی است که هیچ حزب کمونیستی در هیچ کشوری نمیتواند از دیگران کسب کند. بنابر این هر کس که به کار عملی میپردازد باید در وضع واحدهای پائین اجتماع تحقیق کند. چنین تحقیقی بولیه برای کسانی لازم است که به تئوری آشناشی دارند ولی وضع موجود را نمی‌شناسند؛ در غیر اینصورت آنها نخواهند توانست تئوری را با پراتیک پیوند دهند. این گفته من که "تحقیق نکرده حق صحبت ندارد" "عنوان" "امپریسم کوتنه‌نظرانه" پمسخره گرفته شد، اما من هنوز هم از این گفته خود پشیمان نیستم؛ حتی هنوز هم اصرار دارم که بدون تحقیق نمیتوان حق صحبت داشت. مردمان بسیاری هستند که "از همان لحظه پیاده شدن از ارابه رسمی"

به نطق و خطابه میردازند ، عقایدی ابراز میدارند ، از این انتقاد میکنند ، آن دیگر را محکوم میسازند ، اما در واقع از هر ده نفر آنها ده نفرشان با ناکامی رویرو میشوند . زیرا چنین نظرات و یا انتقاداتی که مبتنی بر تحقیقات جدی نباشد چیزی جز سخنان یهوده نیست . حزب ما از دست این " فرستادگان امپراطور " که به اینجا و آنجا ، به همه جا می‌شتابند بدفعات بیشمار صدمه دیده است . استالین بدروستی میگوید :

" تئوری هر گاه با پراتیک انقلابی توأم نگردد ، چیزی بی موضوعی خواهد شد . " وی باز هم بدروستی میفزاید که " همانطور که پراتیک نیز اگر راه خویشتن را با پرتو تئوری انقلابی روشن نسازد ، کور و نایينا میگردد . " (۲) هیچ کس را بجز " پراتیسین " که در تاریکی گام مینهد و فاقد دورنما و دوراندیشی است نباید به " اسپریست کوتنه نظرانه " متصرف داشت .

امروز من هنوز بشدت لزوم تحقیقات دقیقی را در امور چین و جهان احساس میکنم . این امر مربوط است به ناکاف بودن معرفت من به امور چین و جهان و از آن بر نمایید که من همه چیز میدانم و دیگران هیچ نمیدانند . آرزوی من است که به شاگردی خود همچنان ادامه دهم و همراه با تمام رفای حزبی دیگر از توده‌ها بیاموزم .

مؤخره

(۱۹ آوریل ۱۹۴۱)

تجربه دوران ده ساله جنگ داخلی برای دوران کنونی یعنی جنگ مقاومت ضد ژاپنی بهترین و مناسب‌ترین تجربه است . این تجربه متوجه

خط مشی تاکتیکی نیست ، بلکه مربوط به این امر است که چگونه خود را با توده‌ها پیوند دهیم و آنها را علیه دشمن بسیج کنیم . خط مشی تاکتیکی کنونی حزب در اساس خود با خط مشی تاکتیکی گذشته متفاوت است . ساققاً خط مشی تاکتیکی حزب عبارت بود از سارزه با مالکان ارضی و بورژوازی ضد انقلابی ؛ اکنون این خط مشی عبارتست از اتحاد با آن مالکان ارضی یا آن عناصری از بورژوازی که با مقاومت در برابر ژاپن مخالف نیستند . حتی در مرحله آخر جنگ داخلی ده‌ساله اشتباه‌آمیز بود که ما نسبت به دولت و حزب سیاسی ارجاعی که ما را مورد حملات مسلحانه قرار می‌دادند از یکسو و نسبت به تمام قشراهای اجتماعی که دارای خصلت سرمایه‌داری بودند و در قلمرو اقتدار ما بسر می‌بردند از سوی دیگر سیاست متفاوت اعمال نمی‌کردیم . بهمین قسم نداشتن سیاست متفاوت نسبت به گروه‌های مختلف درون دولت و درون حزب سیاسی ارجاعی اشتباه‌آمیز بود . در آن زمان سیاست " مبارزه پنهانی " که در مورد تمام بخش‌های جامعه بجز دهستان و قشراهای پائین خرده بورژوازی شهری دنبال می‌شد سیاستی بدون شک نادرست بود . در مورد سیاست ارضی ، نفی سیاست صحیحی که در مرحله اول و مرحله وسط جنگ داخلی ده ساله اجرا می‌گردید نیز نادرست بود ، سیاستی که بر طبق آن مالکان ارضی قطعه زمینی برابر قطعه زمین دهستان دریافت می‌داشتند ، تا بتوانند به کشت و زرع پردازند و نه آنکه به عناصر ولگرد تبدیل شوند یا مانند راهزنان پکوه برون و نظم عمومی را مختل سازند (۴) . سیاست حزب اکنون ضرورتاً سیاست دیگری است ؟ این سیاست ، نه سیاست " مبارزه پنهانی و اعراض از وحدت " است و نه سیاست " وحدت پنهانی و اعراض از سارزه " (مانند چند دوسيوئیسم

در ۱۹۶۷)، بلکه سیاست اتحاد با تمام قشرهای اجتماعی مخالف با امپریالیسم ژاپن است، سیاست تشکیل جیشه متعدد با آنها است و در عین حال سیاست مبارزه با آنها؛ شکل این مبارزه برحسب درجات مختلف ناپایداری آنها یا خصلت ارتقای آنها که تظاهرش تسليم در برایر دشمن و مقابله با حزب کمونیست و خلق است فرق میکند.

سیاست کنونی، سیاستی دوگانه است که "وحدت" و "مبارزه" را باهم ترکیب میکند. این سیاست دوگانه در زمینه کار، سیاست بهبود مناسب شرایط زندگی کارگران و عدم جلوگیری از رشد مناسب اقتصاد سرمایه داری است. این سیاست دوگانه در زمینه ارضی، سیاست مطالبه تقلیل بهره مالکانه و نرخ سود از مالکان ارضی و مقرر داشتن این امر که دهقانان میزان تقلیل یافته بهره مالکانه و نرخ سود را پیردازند. این سیاست دوگانه در زمینه حقوق سیاسی، عبارت است از سیاست اعطاء همان حقوق فردی، همان حقوق سیاسی و حق مالکیتی که کارگران و دهقانان از آنها برخوردارند به مالکان ارضی و سرمایه داران ضد ژاپنی و در عین حال جلوگیری از فعالیت ضد انقلابی احتمالی آنها. اقتصاد دولتی و اقتصاد کشاورزی باید رشد کنند، اما امروز بخش اقتصادی عمدۀ در پایگاه های روستائی عبارت است از مؤسسات خصوصی و نه مؤسسات دولتی؛ باید به بخش سرمایه داری غیر انحصاری امکان رشد داد و از آن علیه امپریالیسم ژاپن و سیستم نیمه فثودالی استفاده کرد. این انقلابی ترین سیاستی است که امروز در چین میتوان اتخاذ کرد و مبارزه با اجرای آن یا جلوگیری از اجرای آن بدون شک اشتباه است. حفظ پاکیزگی کمونیستی اعضای حزب بطور جدی و قاطع و حمایت از بخش مغاید تولید سرمایه داری در اقتصاد اجتماعی و امکان دادن به آن که بطور

متناسب رشد کند، اینست دو وظیفه ضروری ما در دوران مقاومت در برابر ئاپن و در دوران ساختمان جمهوری دموکراتیک. ممکن است در این دوران بورژوازی برخی از کمونیستها را به فساد و تباہی بکشاند، ممکن است افکار سرمایه‌داری در صفوی اعضای حزب رخته کند، و ما باید با این افکار منعطف در درون حزب مبارزه کنیم؛ معدلك ما نباید این اشتباه را مرتکب شویم که مبارزه با افکار سرمایه‌داری را در درون حزب به محیط اقتصاد اجتماعی منتقل نمائیم و با بخش سرمایه‌داری اقتصاد بمقابله برخیزیم. ما باید مرز روشنی میان این دو بکشیم. حزب کمونیست چین در محیط بفرنجی فعالیت میکند، هر یک از اعضای حزب و بویژه هر یک از کادرها باید خود را آبدیده بیار آورد و به مبارزی تبدیل گردد که تاکتیک مارکسیستی را می‌فهمد. با بخورد یک طرفه به مسائل و ساده کردن آنها هرگز نمیتوان انقلاب را به پیروزی رهنمون گردید.

یادداشتها

- ۱ - رهمود ۷ ژوئیه ۱۹۴۰ کمیته مرکزی عبارتست از « قطعنامه کمیته مرکزی حزب کمونیست چین درباره وضع حاضر و سیاست حزب ». رهمود ۲۵ دسامبر ۱۹۴۰ کمیته مرکزی تحت عنوان « درباره سیاست » در « منتخب آثار مانو تسه دون » جلد دوم انتشار یافته است.
- ۲ - « سیو تساي » کسی بود که در امتحانات امپراطوری پائین‌ترین مقام را حائز میگردید. - مترجم
- ۳ - استالین : « درباره اصول لنینیسم »، قسمت ۳.
- ۴ - مرحله اول جنگ داخلی ده ساله از اوخر ۱۹۲۷ تا اوخر ۱۹۲۸ بطول انجامید و عموماً معروف به دوره کوهستان چین گان است؛ مرحله وسط از

اوایل ۱۹۲۹ تا پائیز ۱۹۳۱ یعنی از زمان استقرار پایگاه سرخ مرکزی تا فرجام پیروزمندانه نبرد علیه سومین عملیات "محاصره و سرکوب" ادامه یافت؛ مرحله آخر از اواخر ۱۹۳۱ تا اوخر ۱۹۳۴ طول کشید یعنی از فرجام پیروزمندانه این نبرد تا جلسه وسیع بوروی سیاسی در زون ای واقع در استان گوی جو که بدعوت کمیته مرکزی حزب تشکیل گردید. جلسه زون ای در ژانویه ۱۹۳۵ به سلطه خط مشی اپورتونیستی "چپ" در حزب که از ۱۹۳۱ تا ۱۹۳۴ دوام داشت خاتمه داد و حزب را به خط مشی صحیح باز گردانید.

www.KetabFarsi.Com

آموزش خود را از نو بسازیم

(مه ۱۹۶۱)

بعقیده من باید اسلوب و سیستم آموزش را در سراسر حزب ما اصلاح کرد . بدلاً لعل زیرین :

۱

حیات بیست ساله حزب کمونیست چین عبارت بوده است از بیست سال تلفیق حقیقت عام مارکسیسم - لنینیسم با عمل مشخص انقلاب چین ، تلفیقی روز بروز عمیق تر . کافی است یادآور شویم که شناخت ما از مارکسیسم - لنینیسم و انقلاب چین در سالهای کودکی حزب چقدر سطحی و کم‌سایه بود تا ملاحظه شود که امروز آشنائی مذکور چقدر عمیق تر و پرمغزتر شده است . در صد ساله اخیر بهترین فرزندان ملت

این اثر گزارش رفیق مائو تse دون به جلسه‌ای از کادرها در ین ان میباشد . این گزارش و دو مقاله تحت عنوان « سبک کار حزبی را اصلاح کنیم » و « مبارزه علیه سبک الگوسازی در حزب » ، نوشته‌های اساسی رفیق مائو تse دون درباره جنبش اصلاح سبک بشمار می‌آید . رفیق مائو تse دون در این نوشته‌ها اختلاف نظرهای را که پیش از آن درباره مشی حزب وجود داشت با بسط بیشتری از لحاظ ایدئولوژیک بررسی و ترازبندی می‌کند و ایدئولوژی و سبک کار خرده بورژوازی را که در زیر نقاب مارکسیسم - لنینیسم در حزب اشاعه بسیار یافته بود مورد تجزیه و تحلیل قرار میدهد . موضوع ایراد بطور عمدۀ عبارت بود از گرایش‌های ذهنی و سکتاریستی

چین که دچار مصائبی سخت بود در پی حقیقتی که بتواند موجب رهائی کشور و خلق گردد مبارزه کردند و جان فدا ساختند و هر آنگاه که راهروانی بر خاک افتادند دیگران قدم در راه نهادند؛ حماسه آنها در خور اشک ما و سرود ماست. ولی فقط پس از نخستین جنگ جهانی و انقلاب اکبر روسیه بود که ما به مارکسیسم - لینینیسم، یعنی این حقیقت والا که برای نجات خلق ما بهترین سلاح است دسترسی پیدا کردیم. و حزب کمونیست چین بستکر، مبلغ و سازماندهنده استعمال این سلاح بود. همینکه حقیقت عام مارکسیسم - لینینیسم با عمل مشخص انقلاب چین پیوند یافت وضع کاملاً تازه‌ای در انقلاب چین پدید آمد. حزب ما از آغاز جنگ مقاومت ضد ژاپنی، با تکیه بر حقیقت عام مارکسیسم - لینینیسم، در بررسی عمل شخص جنگ مذکور و در بررسی چین و جهان معاصر قدمی بجلو برداشته است. بعلاوه، اساس بررسی تاریخ چین نیز گذارده شده است. اینها نشانه‌های بسیار خوبی است.

۴

بعد از هنوز تقاضی، و حتی تقاضی بسیار بزرگی داریم.

و شکل ظهور آنها یعنی سبک الگوسازی در حزب. رفیق مانو تسه دون دعوت میکند که جنبش آموزش مارکسیسم - لینینیسم و بعبارت دیگر جنبش اصلاح سبک کار بر پایه اصول ایدئولوژیک مارکسیسم - لینینیسم در سراسر حزب برپا شود. دعوت رفیق مانو تسه دون بزودی مناظره عظیمی بین ایدئولوژی پرولتری و خردی بورژوائی در درون و برون حزب برانگیخت و این امر موجب تحکیم موضع ایدئولوژیک پرولتری در درون و برون حزب گردید و سطح ایدئولوژیک توده وسیعی از کادرها را بسیار بالا برد و وحدت بیسابقه‌ای برای حزب تأمین کرد.

بعقیده من تا زمانی که برفع آنها نپرداخته‌ایم به کامیابی‌های جدیدی در کار خویش نائل نخواهیم آمد و نخواهیم توانست امر خطیر تلفیق حقیقت عام مارکسیسم - لئینیسم با پراتیک مشخص انقلاب چین را پیشتر برانیم.

از بررسی اوضاع کنونی آغاز کنیم. هر چند که ما در بررسی اوضاع کنونی، خواه داخلی و خواه بین‌المللی موقعیت‌هائی داشته‌ایم ولی برای حزب بزرگی مانند حزب ما مدارکی که ما راجع به زندگی داخلی و بین‌المللی دو کلیه زمینه‌ها – سیاسی، نظامی، اقتصادی و فرهنگی – گرد آورده‌ایم پهیچ وجه همه جانبی نیست و کار پژوهشی ما هنوز با نظم و ترتیب انجام نمی‌گیرد. بطور کلی باید گفت که ما در عرض بیست سال گذشته برای گردآوری و بررسی مدارک در هیچ‌ک از زمینه‌های نامبرده به کار واقعاً منظم و دقیقی دست نزده‌ایم. ما نسبت به تحقیق و بررسی واقعیت عینی رغبت کافی نشان ندادیم. هنوز بسیاری از رفقاء حزبی سبک کار بسیار بدی دارند که بکلی با روح اصلی مارکسیسم - لئینیسم مباین است. آنها نظریر کسی هستند که «می‌خواهد با چشم بسته گنجشک بگیرد» و یا نظریر «کوری که در صدد شکار ماهی است». آنها بکارها بطور سطحی بخورد نموده و بجزئیات دقت نمی‌کنند، به سخن سرائی‌های پرادعا دلخوش‌اند و به معلومات تکه پاره هضم نشده‌ای قانع‌اند. مارکس، انگلیس، لینین و استالین بما می‌آموزند که باید اوضاع را بدقت مطالعه کرد، واقعیت عینی را مبدأ قرار داد و نه آرزوهای ذهنی خود را. معدّلک عده زیادی از رفقاء ما درست در جهت مخالف این حقیقت عمل می‌کنند.

اینک به بررسی تاریخ بنگریم. عده قلیلی از اعضاء و هواداران

حزب ما بین بررسی پرداخته‌اند، ولی پژوهش‌های آنان سازمان یافته نبوده است. تاریخ چین، خواه در صد سال اخیر و خواه در عهد باستان بسیاری از اعضاء حزب ما بکلی تاریک است. بسیاری از دانشمندان مارکسیست - لینینیست ما بهر مناسبتی به یونان باستان اشاره می‌کنند ولی متأسفانه باید بگوئیم که نیاگان خودمان را بکلی از یاد برده‌اند. ما هنوز نه رغبت کافی به بررسی دقیق اوضاع فعلی داریم و نه بتاریخ.

بالاخره بپردازیم به آموزش تجربه انقلابی بین‌المللی، به آموزش حقیقت عام مارکسیسم - لینینیسم. بنظر می‌رسد که بسیاری از رفقا مارکسیسم - لینینیسم را نه برای نیازمندی‌های پراتیک انقلابی بلکه فقط برای نفس آموزش مطالعه می‌کنند. از اینجهت بهضم آنچه خوانده‌اند نائل نمی‌آیند. همینقدر می‌توانند جملات و کلمات منفردی از آثار مارکس، انگلش، لینین و استالین بطرز یکجانبه اقتباس کنند ولی از اینکه مواضع، نظریات و اسلوب آنان را در بررسی شخص اوضاع کنونی و تاریخ چین بکار بزنند و مسائل انقلاب چین را بطور مشخص مورد تحلیل قرار دهند و آنها را حل کنند عاجز‌اند. چنین برخوردي با مارکسیسم - لینینیسم، بویژه در نزد کادرهای درجات متوسط و بالا بسیار زیانمند است.

سه نکته‌ای که قبل‌ا ذکر کردم - مسامحه در بررسی اوضاع کنونی، مسامحه در بررسی تاریخ، مسامحه در انطباق عملی مارکسیسم - لینینیسم - حاکی از اسلوب کار بسیار بدی است که شیوع یافته و بسیاری از رفقای ما تأثیری زیان‌بخش گذاشته است.

واقعیت اینست که امروزه در صفوف ما بسیاری از رفقا در اثر این سبک کار گمراه شده‌اند، از اینکه منظماً و دقیقاً به تحقیق و بررسی اوضاع

مشخص در داخل و خارج کشور، استان و شهرستان و محل خود پردازند سرباز میزنند و فقط با تکاء معلومات سطحی و یا استنباطات خود بصدور فرمان مبادرت میجویند. مگر این سبک ذهنی کار هنوز در نزد بسیاری از رفقای ما وجود ندارد؟

تاریخ کشور خود را بهیچ وجه نمیدانند و یا خیلی کم میدانند و بعای آنکه از این جهالت شرم داشته باشند بآن میباشد. بدتر از همه اینکه تعداد بسیار اندکی از رفقای ما تاریخ حزب کمونیست چین و تاریخ چین در صد ساله اخیر از زمان جنگ تریاک را واقعاً بلهاند. میتوان گفت که هیچ کس دقیقاً به بررسی تاریخ اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی چین در صد ساله اخیر نپرداخته است. و بعضی‌ها چون از کشور خود ما بیخبراند چاره‌ای ندارند جز اینکه از داستانهای یونان قدیم و ممالک دیگر سخن بگویند، ولی حتی در اینجا هم معلومات آنها بی‌ارزش است و بطور تصادفی از میان توده بهم ریخته کتابهای کهنه خارجی برداشته شده که همه در خور دور ریختن‌اند.

در دهه‌های اخیر بسیاری از کسانی که در خارجه تحصیل کرده‌اند باین بیماری گرفتار آمده‌اند. آنها پس از آنکه از اروپا، آمریکا و یا ژاپن باز میگردند جز تکرار آنچه طوطی‌وار در خارجه یاد گرفته‌اند بلد نیستند. آنها بصورت دستگاههای ضبط صوت در آمده و فراموش کرده‌اند که وظیفه‌شان در درک و آفرینش نو است. این بیماری به حزب کمونیست نیز سراپت کرده است.

ما مارکسیسم را مطالعه میکنیم ولی اسلوبی که بسیاری از رفقای ما ضمن آموزش بکار میبرند مستقیماً مخالف مارکسیسم است. بعبارت دیگر آنها یک اصل اساسی را که مارکس، انگلش، لنین و استالین

محضانه تاکید کرده‌اند تقض میکنند و آن عبارتست از : وحدت تئوری و عمل . آنها با تقض اصل مذکور اصل دیگری که ضد آنست اختراع کرده‌اند : اصل جدائی تئوری از عمل . در مدارس و همچنین در کلاس‌هائی که برای کادرهای مشغول بکار تشکیل میشود معلمان فلسفه شاگردان را بسوی مطالعه سطح انقلاب چن توچیه نمیکنند ؟ معلمان علوم اقتصادی شاگردان را بسوی مطالعه خصوصیات اقتصاد چن توچیه نمیکنند ؛ معلمان علوم سیاسی شاگردان را بسوی مطالعه تاکتیک انقلاب چن توچیه نمیکنند ؛ معلمان علوم نظامی شاگردان را بمطالعه استراتژی و تاکتیک که مناسب شرایط ویژه چن باشد توچیه نمیکنند و غیره . بالنتیجه اشتباهات شیوع می‌یابد و زیان‌های بسیاری حاصل میشود . آنچه را که درین ان می‌آموزند نمیتوانند در فو سیان (۱) بکار ببرند . اگر معلم علوم اقتصادی نتواند توضیح پدهد که ارتباط بین بیان بی و فابی (۲) چیست مسلماً شاگرد او نیز نخواهد توانست . و این امر موجب پیدایش روحیه ناسالی در نزد بسیاری از شاگردان شده است : آنها بجای اینکه بمسئل مربوط به چن علاقه‌مند شوند و به رهنمودهای حزب اهمیتی باپسته بگذارند شیفتہ احکام سنجمدی میگردند که گویا جاودانی‌اند و از معلمان بآنها آموخته شده‌اند .

البته اینها مثال‌هائی از منفی‌ترین پدیده‌ها در حزب است و سخن بر سر وضع عمومی نیست . ولی چنین مثال‌هائی واقعاً وجود دارد ، حتی خیلی زیاد است و هم اکنون زیان آنها بقدرتی است که نمیتوان بآنها بی‌اعتنایاند .

متضاد را با هم مقایسه میکنم.

نخست روش ذهنی.

با چنین روشنی، اشخاص به بررسی منظم و دقیق واقعیت پیرامون خویش نمیپردازند، در کار فقط به شور و شوق خویش اعتماد میورزند و از سیمای چین معاصر جز تصویر مبهمی ندارند. با چنین روشنی، تاریخ را متوقف نمیسازند، فقط یونان باستانی را می‌شناسند ولی چین را نمی‌شناسند. چین دیروز و هریروز برای آنها بکلی ناروشن است. با چنین روشنی، تئوری مارکسیستی - لینینیستی را بطور مجرد و بدون هدف معین مطالعه میکنند؛ آن را نه بخاطر اینکه موضع، نظریات و اسلوبی برای حل مسائل تئوریک و تاکتیک انقلاب چین در نزد مارکس، انگلیس، لینین و استالین بیابند بلکه فقط بخاطر نفس تئوری مطالعه میکنند. بجای آنکه هدف را نشانه بگیرند بهر سو تیر می‌اندازند. مارکس، انگلیس، لینین و استالین بما می‌آموزند که باید واقعیت عینی را مبدا گرفت و قوانینی را از آن بیرون کشید که در عمل راهنمای ما خواهند بود. باین منظور - همانطور که مارکس میگوید - ضرورتاً باید مدارک را بدقت گرد آورد و مورد تجزیه علمی و بررسی ترکیبی قرارداد (۳). بسیاری از رفقاء ما کاملاً طور دیگر عمل میکنند. بعضی‌ها که بکار پژوهشی میپردازند نه به چین امروز و نه به چین دیروز علاقه نشان نمیدهند و همه توجهشان معطوف به مطالعه "تئوری‌های" بیمغز و جدا از واقعیت است. بعضی دیگر که به کار عملی شغول‌اند نیز در مطالعه شرایط عینی مسامحه میورزند، غالباً فقط بر شور و شوق خویش در کار اعتماد میکنند و احساسات شخصی خود را بر جای سیاست حزب مینشانند. این هر دو نوع اشخاص پشیوه ذهنی و بدون محاسبه واقعیت عینی عمل میکنند.

اگر کنفرانس میدهند پیوسته همان طرح نمره گذاری شده است : الف ، ب ، ج ، د ، و سپس ۱ ، ۳ ، ۲ ، ۴ ؛ اگر مقاله مینویسند سلسله‌ای از سخن پردازی‌های پرمدعاست . آنها حقیقت را در واقعیات نمیجویند ، بلکه جملات زیبائی را برای خوش آمد دیگران نثار میکنند . درخشنان اند ولی جوهر ندارند ، شکننده‌اند ، نا استواراند . خود را مصون از هر خطاب میپندازند ، خود را بزرگترین شخصیت این دنیا جلوه میدهند ، مانند ”فرستادگان امپراطور“ باینجا و آنجا ، به همه جا می‌شتابند . چنین است سبک کار برخی از رفقا در صفوں ما . انتخاب این سبک کار برای خود ، زیان رساندن بخود است ، برای تعلیم دیگران زیان رساندن بدیگران است ، برای رهبری انقلاب ، زیان رساندن به انقلاب است . خلاصه ، این اسلوب ذهنی و خد علمی که متناقض با مارکسیسم - لنینیسم است دشمن بزرگ حزب کمونیست ، دشمن بزرگ طبقه کارگر ، خلق و ملت بشمار می‌آید و نشانه فقدان روح حزبی حقیقی است . وقتی که ما با چنین دشمنی طرفیم باید آنرا نابود سازیم . فقط آنگه که ذهن گرانی مغلوب شود حقیقت مارکسیسم - لنینیسم غلبه خواهد کرد ؛ روح حزبی نیرو خواهد گرفت و انقلاب پیروز خواهد شد . باید حاطر نشان ساخت که فقدان روش علمی ، یعنی روش مارکسیستی - لنینیستی که تئوری را با عمل پیوند میدهد ، معنای فقدان و یا نقصان روح حزبی است .

در اینجا دو بیتی را که در وصف اینگونه اشخاص است ذکر میکنم :

نهی رسته بر بالای دیوار : گران سر ، ناتوان ساقه و
نازک ریشه ؛

نهال خیزانی برکوهسار : نوک تیز ، ستبر پوست و سیان

تنهی .

یعنی بگوئید آیا این اشعار شما را بیاد کسانی نمی‌اندازد که بطریقه علمی عمل نمی‌کنند ، کار دیگری جز از برخواندن جملات و کلمات منفرد و مستخرج از آثار مارکس ، انگلش ، لینین و استالین بلد نیستند و بدون آنکه از دانش حقیقی بروحوردار باشند شهرت غلط بدست آورده‌اند ؟ اگر کسی می‌خواهد حقیقتاً از این بیماری رهائی یابد ، من توصیه می‌کنم که این اشعار را یادداشت کنند و یا اگر شهامت پیشتری داشته باشد ، آنها را بدیوار اطاق خود بیاورد . مارکسیسم - لینینیسم علم است و علم شناختی است که جز با شیوه صدیقانه بدست نمی‌آید . با علم نمی‌توان حیله‌بازی کرد . پس صدیق باشیم !

روش دیگر روش مارکسیستی - لینینیستی است .

کسانی که این روش را اختیار می‌کنند ، با بکار بردن تئوری و اسلوب مارکسیستی - لینینیستی به تحقیق و بررسی منظم و دقیق واقعیات پیرامون خویش می‌پردازند . در کار فقط به شور و شوق خویش اعتماد نمی‌کنند بلکه - همانطور که استالین می‌گوید - با تلفیق شور و شوق انقلابی با واقع یینی (۴) دست بعمل می‌زنند . با چنین روشنی تاریخ را متوقف نمی‌سازند ، فقط به شناخت یونان باستانی آكتفا نمی‌ورزند بلکه می‌کوشند که چین را هم بشناسند . نه فقط تاریخ نهضت انقلابی در ممالک خارجی بلکه تاریخ انقلاب چین را نیز می‌خواهند فرا بگیرند . نه فقط با چین امروز بلکه چین دیروز و پریروز نیز می‌خواهند آشنا شوند . کسی که این روش را بر می‌گزیند تئوری مارکسیستی - لینینیستی را با این هدف معین مطالعه می‌کند که آن را با واقعیت نهضت انقلابی چین پیوند دهد و مواضع ، نظریات و اسلوبی را در مارکسیسم - لینینیسم بیابد که

حل سائل تئوریک و تاکتیک انقلاب چین را میسر گرداند. پس تیرهای خود را بسوی هدف معین پرتاب میکند. "هدف" در اینجا انقلاب چین است و "تیر" مارکسیسم - لینینیسم. ما کمونیست‌های چین همانا برای آن بجستجوی این "تیر" برخاستیم که به "هدف" یعنی به انقلاب چین، انقلاب خاور اصابت کنیم. چنین روشی مبتنی بر جستجوی حقیقت از واقعیات است. "واقعیات" یعنی اشیاء و پدیده‌ها آنگونه که بطور عینی وجود دارند. "حقیقت" یعنی رابطه درونی این اشیاء و پدیده‌ها، قوانینی که بر آنها حاکم است. "جستجو" یعنی بررسی و آموزش، ما باید اوضاع واقعی داخلی و خارجی کشور، استان، شهرستان و محل را مبداء قرار دهیم و برای رهبری اعمال خودمان قوانینی را که خاص اوضاع مذکور است و زائیده تخیل ما نیست استخراج کنیم یعنی رابطه درونی حوادثی را که در پیرامون ما میگذرد بیابیم. باین منظور باید نه بر تصورات ذهنی، نه بر شور و شوق گذرا، و نه بر کلمات بیروح کتب، بلکه بر واقعیات، همانطور که بطور عینی وجود دارند، تکیه کنیم، دقیقاً بجمع مدارک پردازیم و در پرتو اصول عمومی مارکسیسم - لینینیسم نتایج صحیحی از آن استخراج نمائیم. این نتیجه‌گیری‌ها فقط شمارش پدیده‌ها بترتیب الف، ب، ج، د نخواهد بود، نوشه‌های مرشار از مطالب کهنه و فرسوده و سخنپردازی‌های پر ادعا نخواهد بود بلکه نتیجه‌گیری‌های علمی خواهد بود. چنین روشی بمعنای جستجوی حقیقت از واقعیات است نه جمله پردازی زیبا بمنظور خوش آمد دیگران. چنین روشی چیز دیگری جز تعجلی روح حزبی، جز سبک کار مارکسیستی - لینینیستی که تئوری را با عمل پیوند میدارد نیست. این حداقل است که از کمونیست خواسته میشود. کسی که این